

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Bare så der ikke er nogen tvivl: Lovforslaget siger absolut intet om, at man har ret til en plads. Ingenting. Det står direkte i bemærkningerne:

»Den forventede længste ventetid kan derfor ikke betragtes som en garantiperiode for anvisning af en plads.«

Bemærkningerne om forældrekvaliteter og mangel på forældrekvalitet er efter min mening fuldstændig ude af denne her diskussion. Det handler om, hvorvidt man vil respektere, at forældre gerne vil have passet deres børn. Det er det, det handler om. Skal forældres ønske om at få passet deres børn respekteres eller ej, eller skal vi ind og botanisere i, hvilke forældre der nu måtte have det største ønske og det største behov?

Kl. 11.40

Nej, vi antager faktisk, at forældre, som ønsker deres børn passet, har gode grunde til det. Og jeg vil spørge, om vi ikke kunne være enige om, at den respekt skal gives danske forældre, at de faktisk ved, hvornår deres børn har brug for pasning uden for hjemmet.

(Kort bemærkning).

Sanne Rubinke (SF):

Til fru Pia Christensen, der benægter, at børn af arbejdsløse er underprivilegerede: Jeg vil ikke ligefrem kalde det perverst at benægte det, men det er i hvert fald naivt at benægte det. Det er sådan, at børn af arbejdsløse naturligvis er underprivilegerede på en lang række områder, og det hænger alt sammen sammen med økonomi. Man er økonomisk underprivilegeret, når man er arbejdsløs i dagens Danmark, og det går altså også ud over børnene. Det kan man ikke benægte, ikke engang i Dansk Folkeparti.

Så vil jeg gerne sige, at eksemplet med de to ligestillede familier, hvor en forælder i den ene får tilbudt arbejde, men ikke kan få pasning, ikke bliver mere rigtig af at blive gentaget af flere ordførere i træk. Dels er det urigtigt at bruge det eksempel hele tiden, fordi kommunerne i dag rent faktisk, hvis de overhovedet har det antal pladser, de tilnærmelsesvis skal bruge, administrerer sådan, at de tilgodeser lige netop forældre i den situation, som der bliver fremhævet her.

Og den næste grund til, at det er uacceptabelt at blive ved at hive det eksempel frem, er, at det nye forslag til lovgivning jo overhovedet ikke sikrer, at den situation ikke opstår. Som fru Mar-

grethe Vestager påpeger, står der intet sted, at det dér skal kunne forhindres fremover.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev noget chokeret over at høre Dansk Folkepartis ordfører afslutte sit indlæg med at tale om, at børn blev interneret i institutioner. Internering er normalt noget, hvor man anbringer folk i lejre. Det er næsten værre end fængsling.

Mener Dansk Folkeparti, at de mange gode daginstitutioner, børnehaver og vuggestuer, vi har i Danmark, kan sidestilles med en interneringslejr, og at forældre, der ønsker, at deres barn skal have mulighed for at lege sammen med andre børn, få gode pædagogiske tilbud, at de anbringer deres børn i internering? Det synes jeg simpelt hen er utroligt.

Så lige til Dansk Folkepartis bemærkninger om, at børn har bedst af at være hjemme sammen med deres forældre, sådan forstod jeg det: Med det kendskab jeg har til både egne børn og mange andres børn, kan jeg sige, at de fleste børn har et stort behov for at være sammen med andre børn og lege med andre børn. Men Dansk Folkeparti mener åbenbart ikke, at forældrene skal have mulighed for at prioritere det behov, og at vi generelt skal sige, at alle børn skal have lige adgang til at komme i nogle gode daginstitutioner og være sammen med andre børn.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil først sige til fru Margrethe Vestager, der snakker om pladsmangelen, og at det så vil være en bestemt type forældre, der får pladserne: Jamen altså der står jo faktisk i lovforslaget, at det er efter behov. Der står i lovforslaget, at hvis en arbejdsløs skal ud i aktivering, skal man selvfølgelig også tilgodesee den arbejdsløses behov, og så skal vedkommende have en institutionsplads.

Og så vil jeg sige med hensyn til respekten for forældre, at de skal kunne vælge at få deres barn i en institution: Jamen det er da fint nok, men vi synes bare i vores parti, at respekten over for de forældre, der har hårdest brug for en institutionsplads – og det er de personer, der har en tilknytning til arbejdsmarkedet – må prioriteres først, og det må arbejdsledige kunne forstå.

Til SF's ordfører, som snakker om penge: Jamen det er klart, at folk, der ikke har et arbejde og er på kontanthjælp, ikke har så mange penge som folk, der arbejder. Men jeg vil sige, at penge er jo ikke alt. Kærlighed fra forældre til et barn